

פרק המפקיד

דף לג:

ואפילו לר' מאיר. בכת"י נוסף בסוף
הדיבור: ורצ הונא סבירא ליה כר' מאיר
ובשיטתיה אמרה [יבמות צג.]. (וכן נראה שהי'
לפני הרמב"ן).

דף לד.

והא מודקתני. וגבי שואל וסילס בהך דתניא
כוותיה כו'. בכת"י: וגבי שואל תני וקדס
וסילס ש"מ דווקא תנא וסילס בהך תניא
כוותיה כו'.

דף לה.

דחא הוו ביפי מעיקרא. ולא היה יודע דאילו
היה יודע'. בכת"י: ולא היו יודעין ואילו
ידעו.

אדרבתא. שכל מקום 'סימנאס משלו' יקחם.
בכת"י: שכל מקום סימנאס מלוה משל לוה
יקחם.

דף לח:

משלמין. יש שיהו כולם שלו. בכת"י נוסף:
כולם שלו חלוטות (וכלי רש"י להלן בד"ה
כיצד, שתיים 'נחלטות' לו). תיבת כולם נראה
מיותר.

שום שאלה אחת. שני שאילות פרה אחת.
בכת"י: ב' דיני שאילת פרה אחת (ובעיי'ז
בתוס' חכמי אנגליה, דיני ב' שאילות).

דף לו.

שניהם באשם. 'דכתיב והביא את אשמו איל
תמיס'. בכת"י ליתא (עיי' זבחים מח. דיליף
מאשם מעילות).

לדעתך. אם תרצה להשאילה 'לו ימי' שכירותך.
בכת"י: להשאילה בימי שכירותך וכו' הלכך
היא השאילה לו.

דף לז:

אלא אפילו למ"ד. ואע"ג 'דקי"ל' בצריפא
לאורבני. בכת"י: ואע"ג לצריפא לאורבני.

דף לז:

אמר רב ספרא. ומסתלק מן הדין והגזילה.
בכת"י נוסף: ומסתלק מן הדין בטענה זו
דשוב אין ב"ד יכולים להוציאה מידו והגזילה.
הבא ברי ושמא. וזה אומר 'איני יודע'.
בכת"י: וזה אומר שמא לא אותך גזלתי.

הבל מודים. דאלו ואלו כרורין הוא שוכת.
בכת"י: כרורין הוו לא הו"ל למידק דשוכת.

דף לח.

מי לימא פליגא. דוקא אמר רב כהנא.
בכת"י: מי נימא דוקא תשעת קבין אמר רב
כהנא.

שם. ואל 'ימכרס' דהוה ליה יותר מכדי חסרונן.
בכת"י נוסף: ואל ימכרו ואע"ג דהוה ליה
יותר מכדי חסרונן.

וקאביל. שהוא סומך עליהן. בכת"י: שיהא
הוא סומך עליהן לתרומה.

דף לח:

בנכסי שבוי. ולקמ' פליגי זה אמוראי.
בכת"י נוסף: ולימא דתנאי פליגי זה נמי.

מפסיד להו. 'ולא' יזבל הקרקעות וזרעם וכו'.
בכת"י נוסף: לא יזבל את הקרקעות ולא
יעדר ולא יזמר וזרעם וכו' נוכעין לי הפסוק
בישעיה ה, ו. ועי' רש"י לעיל ד"ה אלא משום,
קרקעות יוכרמים].

הוה עובדא. בשבוי 'סירד יורשו' לנכסיו.
בכת"י: בשבוי שצא יורשו לירד לנכסיו.

דף לט:

בי היבי. ולא 'יעבוד' ולא יעדור כרמים.
בכת"י: ולא יזבל (הקדוה) ולא יעדור
הכרמים.

דף מט:

דלמא שכיבא סבתא. ויש לקטן חלק זהם
'שהם שלו' מחמת אמו. בכת"י: זהם
שלישיתן מחמת אמו.

דף מ:

בכת"י נוסף אחרי דיבור חפו בקירא. מייץ.
כולע:

דף מז:

במזופפין. ונתכלעו כלעותם. בכת"י:
ונתמלאו בצליעתן.

ביון דטעון 'טעון. תו לא' כלע. בכת"י:
כיון דטעין. נתמלאו כלע:

קבולי נמי לא מקבלת. עלך חסרון השמרים.
בכת"י נוסף: עלך חסרון השמרים צתמיה.

דף מא:

ור' יוחנן. לאמר לעיל וכו'. בכת"י נוסף
בסוף הדיבור: אמר כך (והוא דיבור א' עם
דיבור הלכך).

דף מב:

אלא פשיטא. כשעת גזילה. בכת"י נוסף:
דהיינו כשעת גזילה.

שואל שלא מדעת. סבירא לי' לדידי'.
בכת"י נוסף: ש"מ סבירא לי' לדידי'.

'מאי' טעמא. בכת"י: דמאי טעמא. (ויתכן
שהוא דיבור א' עם דיבור דאמר קרא).

דאמר קרא. 'בדמים' של אותו יוס. בכת"י:
כלמים.

שם. משעה שראוה. בכת"י: מאותה שעה
(וכל' הגמ' מההיא שעתא).